

Серия: Агей 2-1
Тема: Сравняване с миналото
разочарова бъдещето

Агей 2:1-9

Дата: 02/06/2013г.

ХРИСТИЯНСКА
ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД:

За да продължим напред, първо трябва да припомним историята поради която се появява тази малка пророческа книга на Агей.

Група Евреи се връщат от Вавилон в Ерусалим . Те са въодушевени да възстановят разрушения от Новуходоносор храм. Те започват работа. Поставят основите и построяват олтара, но в това време срещу тях застават Самаряните и успяват да издействат спиране на строежа. Това спиране продължава 16 години и е щяло да продължи защото хората се впуснали в бизнес строили къщите си, като нямали намерения да възобновяват строежа на храма .

Тогава чрез Агей, Бог ги разбужда за това дело и те отново започват. Минава около месец от това ново начало и ентузиазма отново пада. Защо? Защото старите, които са виждали Соломоновия храм, сега с коментарите си обезкуражават другите, като им казват, че сегашния храм е нищо в сравнение с първият.

И ето чуваме във Втората глава на книгата на пророк Агей , как Божия глас отново идва до работещите , и им казва думи на насърчение.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ:

Причините за обезсърчение гравитираха около проблема със спомените. Лошите мисли бяха в сърцата им, защото спомените за доброто минало и бедното настояще, ги измъчваха и спираха прогреса на работата им.

В книгата на Ездра 6:3-5 е цитиран указа на цар Кир, с който се разрешава на Евреите да сторят новия храм. Там са дадени и разрешените размери на новия храм. Той не е много по-различен по размери, но величието на първия храм сторен в охолство и просперитет, не може изобщо да се сравнява със простотата и семплостта на Втория храм. В него нямаше няколко основни неща свързани с Божието присъствие:

- 1- ковчега на завета, който е бил скрит от Еремия преди разрушаването на храма. Това е бил въпроса на всички векове: Къде е скрит Кивота!? Евреите вярват, че във тяхната Месианска ера, Ковчега ще бъде намерен и сложен на място. Но във Втория храм, Светая Светих е бил празен. Само скалата е била там, но не и Ковчега
- 2- Святия Божии Дух чрез пророчествата. По времето на първия

Храм, е имало много пророци, които са се появявали и са тълкували събитията и така са давали яснота на Евреите за миналото и за бъдещето. Те са били духовен ориентир за нацията. Във времето на Втория храм, има запис само за едно свръхестествено проявление: Свещеника чува глас идващ от Светя Светих да казва, за битка, която се е водила в този момент. Гласът казал: „Момчетата водещи битка в Антиохия победиха“. Битката наистина е била спечелена в същия ден.

- 3- Вечния огън. В първия храм вечния огън е горял без да има нужда да се запалва.

Затова пък се казва, че огъня от олтара никога не е угасвал поради силен дъжд. Никоя жена не помятала поради пушека от жертвите, никога муха не е била виждана на мястото на заколване на жертвата, скорпион или змия също не са виждани, въпреки гъстата тълпа на богомолци, винаги е имало място за да се прострат при поклонението на земята.

От гледна точка на блясък и величие, втория храм е бил много жалко изглеждащ сравнен с първия. Първия храм е бил облицован в злато и сребро.

За онези които са виждали първия храм, Втория е бил просто- унизителен.

Спомени спомени. Ние ги обичаме! Ние живеем с тях! Пазим ги и ги изкарваме на показ при всеки удобен случай. С някои се гордеем. Други са скрита болка, от която сърцето ни се свива. Спомените могат да бъдат благословение, но могат да бъдат и проклетие.

А)Добри Спомени грешно използвани

Бог пита чрез Агей:

Агей 2:3 Кой остава между вас, който е видял тоя дом в предишната му слава?

Онези стари Евреи си спомнях Соломоновия храм . Той наистина беше величествен. Той наистина беше необикновен. Той наистина беше чудесен и велики неща ставаха в него. Златото и блясъка впечатляваха и караха дъха на посетителя да затихне. В него човека се чувства малък и смирен. Онези които бяха влизали или дори служили на Бога в този храм, нямаше как да не си спомнят с носталгия за него и сега, гледайки този храм, да не изкажат съжалението си. Да, те изказваха съжалението си на глас и техните думи бяха думи на разочарование от новия храм. С тези си коментари, те убиваха ентузиазма на младите и запалените. Имаше такива! Те строяха с жар. Те построиха храма учудващо

бързо, но критиките и сравненията на старите убиваха желанието на младите.

Бог говори чрез Агей на онези с тежката носталгия. Говори им да не остават в миналото, а да заживеят в настоящето.

Хубави неща поднесени по неподходящ начин. Добрите спомени, ако са грешно поднесени са вредни.

Повечето от нас добре си спомняме времето на демокрацията. Колко много ентузиазъм имаше в младите тогава. Новото време има своите неудачи и разочарования. Има недомислия и слабости. Въпреки ентузиазма и устрема, с който обществото ни тръгна, имаше хора, които повтаряха:

Колко хубаво беше при комунизма, а колко е лошо сега.

В църквата също може да се случат подобни неща. Възрастните които си спомнят времето на гоненията, знаят, че църквата тогава беше много вярна и ревностна за Господа. Сега в църквата има условия за фалш и позъорство. Това създава условия за онези, които са виждали и знаят старата църква, да живеят с носталгията по онези времена. Какво беше тогава! Как хората бяха други! Имаше любов! Имаше единство!

Дали не живеем в миналото? Дали не страдаме по миналото?

Бог и нас може да ни каже: Събуди се и живеј днес , а не вчера!

Миналото е полезно, за да се учим от него и да правим правилен избор за настоящето и бъдещето, а не за да се мумифицираме и да живеем в някакво минало , но недовършено време от което да сравняваме и осъждаме несполуките на настоящето.

Б) Лоши спомени използвани правилно

Агей 2:5 Според думата на завета ми с вас, когато излязохте от Египет,

В стих 5 Бог им припомня още нещо. Не величието на Соломоновия храм, а своето величие в един така страшен за Евреите момент. Излизането им от Египет. Те тогава нямаха свои богатства. Носеха златото на Египтяните. Те нямаха домове, нямаха резервни дрехи и обувки. Но Бог беше с тях и това им стигаше. Те трябваше да си спомнат как до Червеното море бяха притиснати от водите от една страна и от армията на Фараон от другата страна.

Пр. Една история разказва, как възрастен простиџк дядо четял Библията. Четял и възклищавал: *Еј слава на великиа Бог! Алилуя за силата му.*

Току що завършилия своето висше образование внук го чул и отишъл при дядо си.

Дядо , защо си толкова въодушевен?

Защото току що четох, как Бог е отворил морето пред народа си ,за да минат на сухо и да избягат от Фараон и войските му.

Дядо- казал учения внук- нека ти обясня. Науката днес доказва, че от там от където са минали Евреите, има плитчина и водата е на десет сантиметра от дъното, така, че на Евреите не им е било трудно да минат.

Слушал дядото и след малко започнал още по-развълнувано да вика:

Слава и алилуя на великия Бог. Той е наистина велик и мощен!

Ама как бе дядо? Нали току що ти обясних, че не Бога а плитчината е спасила Евреите??

Точно за това го хваля, защото в тази плитчина, Той е издавил и цялата Фараонова армия, с конете и колесниците!?!?

Бог използва нашата слабост и бедност за да изяви силата и богатството си. В моментите на мизерия и страх за нас, Бог се показва мощен и можещ. Затова за нас е много по-полезно да се сещаме не за

времето на нашите успехи и просперитет. Не за времето на нашия материален възход и върховете на кариерата ни, а да си спомняме, за времето, когато ние сме били слаби и болни, но Бог е триумфирал пред нас.

Пр.С какво ще запомня аз изминалата седмица. В личен план тя беше една от най-тежките за семейството ми: Децата бяха на изпити. Жена ми се разболя и цяла седмица се задушава и кашля. Аз съм с възпаление на крака, което ме боли постоянно.

В същото време, миналата седмица Бог отвори такъв широк фронт за благовестие. Бях приет в около 10 училища където можех без ограничение да кажа на учителите, за Божието слово, за Христос, за вярата, за спасението.

И така във физически аспект, това беше една от най-мизерните ми седмици, а във духовен аспект, това ми беше една от най-благословените и насърчителни седмици. Какви контрасти!?

В) Най-доброто настояще

Агей 2:5 ...Духът Ми ще пребъдва между вас; не бойте се.

Бог казваше на онези евреи:

Не сравнявайте състоянието си с предишно благополучие. Бъдете доволни, че

моего благоволение е към вас днес. Радвайте се, че имате Духът Ми. Скачайте от щастие, че сте се върнали към Бога си. Не скърбете за това, че кесииите ви са празни, а се радвайте за това че Духът Ми е сред вас. Не се радвайте, за това че стоите храма, а за това, че изграждате връзката си с Мене.

Една от най-големите грешки на вярващите е да определят състоянието си според здравето или благосъстоянието си. Да мислят, че понеже не се чувстват комфортно, Бог не е с тях.

Запомни: Най-страшното бедствие за човека е да няма мир с Бога. Най –опасното състояние за нас е да сме съгрешили спрямо Бога.

Често влошаването на състоянието ни може да е причинено от това, че със желанието си да сме угодни на Бога сме подразнили сатана. Великия Баптистки пастор Чарлз Спържън е казал следното по тази тема:

„Сатана прави всичко възможно да спре Божията работа. Той затрудни Евреите в построяването на храма и днес той прави всичко възможно да пречи на Божия народ да разпространява Евангелието. Духовен Храм трябва да се построи на Всемогъщия Бог и ако Лукавия може да забави този строеж, няма да се спре пред нищо. Ако той може да ни възпрепятства от да

работим с вяра и смелост, ще го направи. Той е много хитър и знае как да изкривява нещата, само и само да навреди на Божието дело.“

Евреите трябваше да знаят и помнят:

Може Авраам да го няма!

Може Мойсей да е умрял!

Може Давид да е мъртъв!

Може Соломон да го няма!

Святия дух ако е с тях, те няма от какво да се страхуват и няма за какво да съжаляват или да се притесняват, че нямат водач или герой, който да ги води.

Хубаво е да има човек - водач, който да води и да дава напътствия, но водачите са временни, а Духът е вечен и за нас е важно Той да е на разположение. Него да не изгубим или прогоним. Това е най-обещаващото настояще.

Г) Не играй играта на сравняване

Агей 2:3- А как го виждате сега? Не е ли той в очите ви нищо?

Старата слава сравнена с новото нищожество. Старото великолепие сравнено с новата простота. Старото богатство и новата беднота.

Колко обичаме да сравняваме и днес.

Казват че една от причините днес семействата да се разпаднат е именно сравнението. Кое? Сравнението между

съпрузите. Съпруга става сутрин за да ходи на работа. Вижда жена си разчорлена, сънена, и т.н. отива на работа и там вижда усмихнати, вчесани и с много грим колежки, които са общителни и му дават внимание. И той започва да сравнява. По същия начин и жената , вижда мъжа си и го сравнява с колегите и в тези сравнения се получават пропукванията и се достига до разводи.

Ние сравняваме онова, което сме имали с онова което имаме или можем да имаме.

Ние можем да си спомняме миналото като по-добро отколкото е било, така, че сегашното да изглежда по-лошо отколкото е.

Играта на сравняване е глупава и опасна, защото само Бог може да сравнява правилно. Неправилно е да се сравняваме и като вярващи:

Този е по-свят от онзи, а другия погрешен от третия. Ап. Петър се сравни с Йоан пред Исус, като запитва: А на този какво ще му бъде? Исус тогава му отговори: Теб какво те интересува! Гледай себе си (Йоан 21:22)

На Бога е правото да сравнява и решава какво да прави с нас или с друг и ние не трябва да роптаем, завиждаме, пожелаваме или да се сърдим или обиждаме, защото нямаме онова което друг има.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

В заключение можем да кажем, че нашата грешка , често идва от това че живеем в миналото. Живеейки в миналото, ние презираме или отричаме сегашното и затова не можем да видим Божийте обещания за в бъдеще.

Духовните разочарования източват нашата енергия , защото ние се фокусираме върху миналото, вместо да се придвижваме уверено напред в бъдещето.

Когато бях в колежа за първи път се сблъсках с този проблем. Млади момичета се страхуваха да създадат връзки с момчета защото може момчето да им предложи да се оженят. Какво лошо – ще кажем ние! Те обаче се страхуват да създадат семейство , защото те идват от разведено семейство. Като деца тези младежи са станали свидетели на семейни драми и мислейки за едно бъдещо свое семейство, те го сравняват с това което родителите им са преживели и сравнението води до страх от повторение, а това води до отказ да създават семейно бъдеще. Те живееха в болката и страданието от миналото и това осакатяваше бъдещето им.

Съвета който Бог дава на Евреите и на нас е: Щом си с Мен, миналото изобщо

няма значение. Не живеј в миналото си, живеј в Господа. Бог може да заличи спомена от миналото ти, ако то те травмира. Освен това, той има бъдеще пригответено от Него за теб.

Еремия пророкува за Израил:

Ерем. 29:11 Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда. **29:12** Тогава ще извикате към Мене, и ще отидете та ще Ми се помолите; и аз ще ви послушам. **29:13** И ще Ме потърсите и ще Ме намерите като ме потърсите с цялото си сърце.

Също така Неговите мисли за всеки, който Го търси от сърце, са мисли за мир и надежда.

Бог дава на онзи който предаде живота си в Неговата ръка , свобода от миналото и вяра в бъдещето. Защото независимо какъв е твоя живот, за всеки който вярва в Неговия Син Исус Христос идва време, когато:

Откр. 21:4 Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина.

Най-хубавото е пред нас и ни чака. Гледай напред с надежда в идващото добро и царуващата правда на нашия Бог.

Другата неделя ще помислим върху някои рецепти срещу разочарование.